

Sygn. akt: III U 97/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 marca 2015r. w O.

sprawy z odwołania Z. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Z. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 07.01.2015r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do ustalenia wysokości emerytury zalicza dodatkowo jako okres składkowy okres od dnia 01.09.1968r. do dnia 23.10.1968r. i od dnia 17.10.1970r. do dnia 03.08.1972r. z tytułu zatrudnienia

w M. (...) w P.;

2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 97/15

UZASADNIENIE

Z. G. złożył odwołanie od decyzji ZUS z dnia 07.01.2015r. o przyznaniu mu prawa do emerytury, w części dotyczącej nieuwzględnienia przy ustalaniu wysokości świadczenia okresów zatrudnienia od 01.09.1968r. do 23.10.1968r. i od 17.10.1970r. do 03.08.1972r. w M. (...) w P..

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o jego oddalenie podnosząc, że odwołujący nie złożył świadectwa pracy potwierdzającego zatrudnienie w wyżej wymienionych okresach, a dokumenty znajdujące się w ZUS nie potwierdzają ubezpieczenia w tych okresach.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie Z. G. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 183 ust.1 pkt. 5 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948r., z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2014, wynosi 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Stosownie do art. 117 ust. 1. cyt. wyżej ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2-9 i ust. 2 pkt 1 lit. b-d, pkt 2 lit. d i pkt 4-17, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7, oraz okresy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, mogą być uwzględnione, jeżeli zostały udowodnione dokumentami (zaświadczeniami) lub wpisami w legitymacji ubezpieczeniowej bądź uznane orzeczeniem sądu.

Kwestią sporną pomiędzy stronami była jedynie ocena zasadności zaliczenia do wysokości emerytury okresów zatrudnienia Z. G. od 01.09.1968r. do 23.10.1968r. i od 17.10.1970r. do 03.08.1972r. w M. (...) w P..

Z analizy akt rentowych wynika, że ZUS zaliczył odwołującemu do stażu pracy jedynie okres od 01.04.1968r. do 31.08.1968r., gdyż dokumentacja ZUS potwierdza ubezpieczenie w tym okresie oraz okres odbywania służby wojskowej od 24.10.1968r. do 16.10.1970r.

Odwołujący wywodził, że zatrudnienie w M. (...) w P. rozpoczął od 01.04.1968r. i pracował tam aż do 03.08.1972r. jako kierowca ciągnikowy, a zimą na warsztacie i w transporcie. Pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, a nawet po 15 godzin dziennie. Dodał, że w trakcie zatrudnienia odbywał służbę wojskową. Podał, że bezpośrednio po wojsku powrócił znów do pracy w (...) w P..

Powyższe potwierdzili w swoich zeznaniach świadkowie S. S., J. M. i A. T.. Z ich zeznań wynika, że odwołujący rzeczywiście był zatrudniony w (...) w P. w M. (...) w charakterze kierowcy ciągnika. Świadkowie nie byli wprawdzie w stanie określić w jakim dokładnie okresie odwołujący pracował, jednak stanowczo podkreślali, że pracował zarówno przed podjęciem służby wojskowej, jak też po powrocie z wojska.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i odwołującego. Świadkowie to osoby, które pracowały z odwołującym w spornym okresie, stąd posiadali wiedzę w przedmiocie jego zatrudnienia. Zeznania świadków korespondują z zeznaniami odwołującego. Świadkowie są osobami obcymi dla odwołującego, nie zainteresowanymi w żaden sposób wynikiem rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Bardzo istotne jest też to, że wskazane wyżej dowody osobowe znajdują w pełni potwierdzenie w dowodach z dokumentów.

Najistotniejszym dokumentem potwierdzającym fakt zatrudnienia odwołującego w spornym okresie jest zapis w legitymacji ubezpieczeniowej odwołującego, załączonej do akt rentowych KRUS (vide k. 29 akt KRUS). Z adnotacji na karcie 82 legitymacji ubezpieczeniowej wynika, że jako datę początkową zatrudnienia w (...) w P. wskazano 01.04.1968r., a jako datę zakończenia zatrudnienia 03.08.1972r. W legitymacji ubezpieczeniowej znajdują się też adnotacje poświadczające zatrudnienie Z. G. w M. (...) w P., m.in. z datami 01.08.1968r., 1.12.1971r., 03.08.1972r. (vide k. 7-8 legitymacji).

Ponadto z kwestionariusza z akt rentowych KRUS z dnia 21.05.1999r. wynika, że już wówczas odwołujący wskazywał, iż w okresie od 01.04.1968r. do 03.08.1972r. pracował w (...) w P.. W aktach KRUS znajduje się też oryginał zaświadczenia Prezesa (...) w P. Z. P., z którego wynika, że Z. G. był zatrudniony w (...) w P. od dnia 01.04.1968r. do 03.08.1972r. w charakterze kierowcy ciągnikowego (vide k. 11 akt rentowych KRUS). Podobnie z notatki dotyczącej

przebiegu zatrudnienia wynika, że okres od 01.04.1968r. do 03.08.1972r. był uznawany przez KRUS jako okres pracy zawodowej poza gospodarstwem rolnym (vide k. 30 akt KRUS).

Sąd pozyskał również akta osobowe odwołującego za kolejny okres jego zatrudnienia tj. zatrudnienia w (...) w W.. Okres ten został co prawda zaliczony przez ZUS do stażu pracy i pozostawał poza sporem, jednak w aktach tych znajdują się adnotacje odnośnie wcześniejszych okresów zatrudnienia odwołującego. W podaniu o przyjęcie do pracy z dnia 7.12.1979r. wynika, że odwołujący już wówczas wskazywał, że był zatrudniony w (...) w P. w okresie od 01.04.1968r. do 03.08.1972r.

Powyższe dokumenty nie budziły wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, gdyż korespondują wzajemnie ze sobą, jak też z omówionymi wyżej dowodami osobowymi.

Reasumując powyższe Sąd uznał, że nie może budzić wątpliwości, że zachodzą przesłanki do uwzględnienia odwołującemu do okresów składkowych, obok okresów uznanych przez ZUS, również okresów zatrudnienia w M. (...) w P. od 01.09.1968r. do 23.10.1968r. (tj. do podjęcia służby wojskowej) i od 17.10.1970r. (tj. po odbyciu służby wojskowej) do 03.08.1972r.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do ustalenia wysokości emerytury Z. G. zaliczył dodatkowo jako okres składkowy okres od dnia 01.09.1968r. do 23.10.1968r. i od 17.10.1970r. do 03.08.1972r. z tytułu zatrudnienia w M. Bazie M. w P..

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do świadczenia, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie wszystkich okoliczności niezbędnych do wydania decyzji. ZUS nie dysponował bowiem niezbędnymi i wystarczającymi dokumentami pozwalającymi na uwzględnienie przy wysokości emerytury spornych okresów zatrudnienia. Dopiero na etapie postępowania sądowego po przeprowadzeniu stosownego postępowania dowodowego odwołujący w sposób niewątpliwy wykazał, że sporne okresy zatrudnienia winny być mu zaliczone jako okresy składkowe przy obliczaniu wysokości emerytury. Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.